

A fent említett lapban jelent meg az a hirdetés, mely változó korunkban és hazánkban oly elbűrjázott világmegváltás-kampány újabb guruját (pártját, szektáját, közösséget stb. ...) és annak tanítását (programját, dogmáját, elveit stb. ...) mutatja be. A cikk röviden ismerteti a tanítás főbb elveit sőt, hogy jobban átlássuk annak teljességét és egészét, egy táblázatot is tartalmaz mellékletként (lsd. ábra vagy inkább "az" ábra (!)).

A szkeptikus európai számára kissé szerénytelennek tűnik már magának a műnek a címe is: "Maharishi (ő a szerző; szent, próféta, vezér, elvtárs stb. ...) Mesterterve a Mennysorság Megvalósítására a Földön."

Azonban itt nem holmi öncélú, befelefordulást hirdető tanításról van szó, hanem olyanról amely amellet, hogy "Mesterterv", még kormányközi és így gyakorlatias is: "Maharishi minden kormány számára felkínálja a szövetséget a természet kormányával."

Én mint szkeptikus európai (magyar), két kérdéssel kapcsolatban okvetetlenkednék csupán. (Elnézést kérek a Mestertől és tanítványaitól, de mi ezen a kontinensen már csak ilyenek maradunk (?))

A rendszer a világ újjáépítését két területen óhajtja megvalósítani: Belső és Külső (lásd "a" táblázat). Ezen két fő vonulat egy-egy pontjában kerestem hibát.

(A rendszer, meg kell jegyezmem, ismerős a marxista-leninista filozófiából, mely magát a filozófiát tudománytörténeti szempontból két részre osztja: szubjektív és objektív filozófiára.)

Maharishi a belső élet megszépítésének három pontját emeli ki, mely végülis az igazságos és tökéletes ember jellemzője.

Ezen bizonyos "tökéletes ember" megteremtésén sok európai tudósunk törte a fejét. Közülük is kiemelkedik egy, aki az átlagosnál is többet gondolkodott erről és aki ezzel kapcsolatos korszerűtlen elmélkedéseivel többször felborzolta az európai kedélyeket. Ez a bizonyos tudós, Friedrich Nietzsche, írta a következőket:

"Nagyon sok erő szükségeltetik ahhoz, hogy élni tudjunk, és elfeledjük, hogy élni és igazságtalannak lenni egy. Maga Luther is úgy vélekedett egyszer, hogy a világ csak Isten feledékenysége révén keletkezett: ha ugyanis Isten a "nehézlövegre" gondolt volna, nem teremtette volna meg a világot."

Na mármost, kérdezem én, ki teremtett kit? Isten az embert vagy az ember Istent? Valahogy, éppen leplezetlen tökéletlensége miatt érzehetjük magunkénak inkább a Nietzsche-i "definíciót".

No le térjünk rá az objektív, - bocsánat - külső világ rendszerére, talán kézzelfoghatóbb. A nemzetek közötti ellentéteket Maharishi mester a következő elvvel oldja fel:

"A Legyőzhetetlen védelem megteremtése minden nemzet számára a Maharishi Dhanur Véda által, mely nem engedi meg, hogy ellenség szülessen."

Hát ezzel kapcsolatban, nekünk magyaroknak két problémánk lehet.

1. Az a mi első problémánk, hogy ellentéteink a nemzetiségi kérdéssel kapcsolatban nem keletkezni fognak, hanem vannak. Tehát Maharishi mesternek tekintettel kéne lenni a magyar valóságra vagy el kéne kezdenie egy újabb rendszer kidolgozását, mellyel vissza tudnánk térni a múltba, hogy Árpád vezérünk egy konkrétabb, multilaterális egyezmény keretében rendezhesse kapcsolatainkat a környező népekkel.

2. Maharishi mester a Mennyország megvalósítását akarja a Földön és így persze Magyarországon is. Ez szép lenne, de van egy újabb "bibi".

Az amúgy is zilált nemzetiségi kérdésnek nem tenne jót, ha az ország hivatalos neve nem Magyar Köztársaság, hanem "Magyar Mennyország" lenne. Attól félek a környező országok, helytelenül asszociálnának. (Én azt már lesem merem írni.)

Lehet, ha ezen soraim a Mester kezébe jutnak, egy magyar költő sorait fogja önkéntelenül mormolni: "Dóltömre Tökmag Jankók lesnek ...". De kérem tisztelt olvasó, ne értsen félre. Én nem vagyok semmi rossznak elrontója és én is szeretném ha (Magyaror..., bocs !) a Föld, egy Mennyország lenne. Ha esetleg lapot is akarnak indítani, legyen ez a jelszava:

"Világ kormányai egyesüljetek !"

HARGITAI IVÁN